

N:o 1.

Af herr **Carlheim-Gyllensköld**, om meddelande af bestämmelse att in-teckning i fastighet för fordran icke behöfver förnyas.

Ett af de väsentligaste hindren emot att få räntan att falla är föreskriften att in-teckning för skuld skall hvart tionde år förnyas. Derigenom hindras utländskt billigt kapital att söka sig placering i Sverige, och dock torde, utan gensägelse, räntans fallande vara det för närvarande allra angelägnaste ekonomiska spörsmål i riket.

I alla domsagor söder om Dalarne lära fastighetsböckerna nu vara mer än 10 år gamla, så att i landets hela södra hälft äro alla in-teckningar säkert af domarena kända. Väl äro uti de domsagor i Dalarne och Norrland, hvilka fått anstånd med att upplägga fastighetsböcker, in-teckningarne icke sammanförda på ett ställe samt sålunda icke så öfverskådliga, som då de äro i fastighetsbok inregistrerade, men då de dock äro kända, eller åtminstone böra vara det, synes mig att detta icke utgör någon oöfvervinnelig svårighet för att med någon god vilja få antydda reform genomförd. Det vore, särdeles under nuvarande konjunkturen, nyttigt, ja nödvändigt, att få kreditlagstiftningen i denna del likartad hos oss med hvad den är i utlandet.

Principielt får man väl äfven medgifva, att då staten genom sitt organ domaremakten en gång meddelat in-teckning för skuld i fastighet, så bör in-teckningen också gälla intill dess postponering eller dö-dande deraf på af lagen föreskrifvet sätt egt rum, och detta utan något tyst förbehåll eller någon inskränkning.

Väl vetande att domarecorpsen genom antydda lagförändrings bifallande går i mistning af något sportler samt statsverket förlorar något i stämpelpappersafgift, tror jag dock, att vill man saken, så kan man åstadkomma medlen.

Måhända vore bäst om Riksdagen ville i en skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om framläggande af förslag i syftet till nästkommande Riksdag, men då frågan i och för sig icke är synnerligt invecklad samt skulle, snart genomförd, medföra väsentligt gagn, så tror jag att om lagutskottet, dit frågan till förberedande behandling rätteligen hör, emot förslaget blir välvilligt, det äfven med lätthet kan undanrödja de skenbara svårigheter, som kunna vara att öfvervinna. Jag tillåter mig alltså hemställa,

att Riksdagen för sin del besluter, att inteckning för skuld i fastighet icke behöfver förnyas.

Om remiss till lagutskottet anhålles, samt att utskottet behagade föreslå de redaktionsförändringar i lagparagraferna, som blifva erforderliga.

Stockholm den 20 januari 1887.

A. Th. Carlheim Gyllensköld.
